

[Arbejdsministeren]

det overenskomstmæssige plan og på det lovgivningsmæssige plan i høj grad har været positiv.

Hr. Ole Henriksen efterlyste den fælles betænkning fra underudvalget under børnekommissionen og ligestillingsrådet, som var lovet færdig inden udgangen af 1977. Den vil blive færdig, så vidt jeg er orienteret, i løbet af februar måned.

Hr. Jørgen Jensen holdt et indlæg, som jeg på en række punkter var fuldstændig enig med ham i. Han sagde: dette forslag er et fremskridt, og tilføjede: et begrænset fremskridt, at det er farligt at betragte dette begrænsede fremskridt som en total løsning af kvindernes problemer på arbejdsmarkedet, og at det kan være farligt at bruge et forslag om formel ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet som et skærmbret, et illusionsnummer, en selvillusion i retning af, at man bilder sig selv ind, at man dermed har løst alle problemerne for kvinderne på arbejdsmarkedet. Jeg er helt enig med hr. Jørgen Jensen i denne betragtning. Vi løser nogle kontante problemer med dette forslag, men der er mange og meget store og meget reelle problemer tilbage for kvinderne på arbejdsmarkedet.

Så begyndte hr. Jørgen Jensen en førstebehandling af det forslag om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, som jeg går ud fra vi skal have på et senere tidspunkt. Og jeg tror ikke, at det er tiden i dag at tage denne debat op.

Jeg vil gerne til hr. Bolvig sige tak for det positive indlæg, der kom vedrørende loven og dens intentioner. Jeg er enig med hr. Bolvig i, at en af de vigtigste virkninger ved lovforslaget, hvis det bliver vedtaget, er en psykologisk virkning, et signal fra myndighederne, fra folketing, fra regering til det danske samfund, til den danske befolkning, som indvarsler en forhåbentlig kraftig holdningsændring i disse spørgsmål. Jeg tror, det er vigtigt, at et flertal i folketing på basis af disse forslag tilkendegiver en positiv holdning over for ligestilling af kvinder på arbejdsmarkedet.

Hr. Bolvig må forstå, at jeg ikke er enig med ham i hans almindelige betragtning om, at det er bedre at løse arbejdsmarkedspolitiske stridspunkter i domstolene end gennem forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter og ad den normale fagretlige vej. Men det

er vel en principiel forskel mellem det radikale venstre og regeringen, som der vel ikke er grund til yderligere uddybning af ved denne lejlighed.

Hr. Bolvig var i lighed med en række andre ordførere inde på spørgsmålet om annonceringsbestemmelserne og håbede på en smidig administration af de regler, som skal følge heraf. Andre ordførere har været direkte kritiske. Jeg tror, en ordfører ligefrem brugte udtrykket, at det var en latterlig foranstaltning, der blev foreslået. Jeg vil gerne sige et par ord om baggrunden for, at vi har averteringsbestemmelsen med i lovforslaget.

Hvis det er sådan, at en arbejdsgiver i henhold til loven ikke må diskriminere i forhold til kvinder med hensyn til ansættelse, forfremmelse, afskedigelse, uddannelse osv., ville det være en stærk udhuling af denne begrænsning i arbejdsgivernes dispositionsret, hvis man ved avertering efter arbejdskraft kunne tilsidesætte samtlige de hensyn, man efter loven var forpligtet til at varetage ved selve ansættelses- og beskæftigelsessituationen.

Jeg håber, at denne averteringsregel, som umiddelbart kan lyde fremmed, en anelse besværlig i praksis, vil føre til, at man i stedet for at tænke på, hvilken arbejdskraft man ønsker sig, i annonceringen prøver at beskrive, hvad det er for et stykke arbejde, der skal udføres, og så lade det være op til de arbejdssøgende selv at vurdere, om man har de kvalifikationer, der skal til for at klare denne arbejdsopgave.

Jeg tror, der er megen vanetænkning og konservatisme på dette felt, som denne lidt besværlige bestemmelse kan bringe os ud over og måske få arbejdsgiverne til at tænke mere utraditionelt, når de skal besætte deres ledige stillinger i virksomhederne.

Jeg forstod på hr. Honoré, at kristeligt folkeparti ikke var modstander af ligebehandling af mænd og kvinder, forudsat at der ikke skete nogen ændringer i de forhold, der fandtes i samfundet i dag. Sådan måtte jeg forstå hr. Honoré, at man var tilhænger af ligebehandling, forudsat at det ikke betød nogen ændringer på arbejdsmarkedet. Det er måske et lidt vanskeligt synspunkt at omsætte i praktisk lovgivning. Jeg forstod det i hvert fald sådan, at hr. Honoré var ret negativ over for næsten alle de bestemmelser, der var indeholdt i lovforslaget. Jeg noterede mig